

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 23 februari 2010 in zaak nr. 09/36859 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (lees: de minister van Justitie).

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

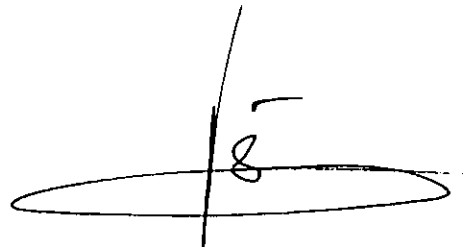
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

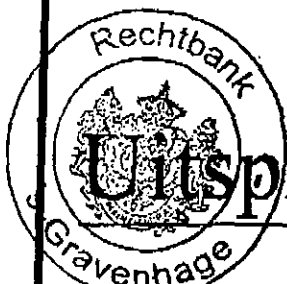
480-601.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken

Registratienummer: Awb 09/36859

Uitspraak

in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0903.15.1009, eiseres,
gemachtigde mr. D.W. Beemers, advocaat te Nijmegen;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Proceerverloop

Op 16 maart 2009 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Italië verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 9 oktober 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 2 november 2009. Op 28 januari 2010 en 5 februari 2010 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 16 februari 2010 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/36859

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003).

2.2 Italië heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Italië op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 wordt geacht in te stemmen met terugname van eiseres.

2.3 Ingevolge artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

2.4 Eiseres heeft aangevoerd dat zij haar standpunt, dat de Italiaanse autoriteiten zich niet houden aan de diverse internationale afspraken betreffende de asielprocedure, als verwoord in haar zienswijze als hier herhaald en ingelast wenst te beschouwen. Eiseres is van mening dat niet valt in te zien dat de door haar bij zienswijze overgelegde informatie gedateerd zou zijn, nu er geen berichten zijn dat de situatie in Italië recentelijk verbeterd is. Ondanks dat de overgelegde informatie algemeen van aard is, had dit voor verweerder geen reden mogen zijn om deze informatie niet bij de besluitvorming te betrekken. Voorts kan eiseres niet worden tegengeworpen dat zij geen bewijs heeft overgelegd over haar persoonlijke situatie, omdat zij dit bewijs niet heeft. Eiseres is van mening dat uit de inhoud van de toegewezen voorlopige voorzieningen van 20 juli 2009 en 31 augustus 2009 duidelijk blijkt dat de situatie van die asielzoekers overeenkomt met haar situatie. Eiseres doet verder een beroep op verschillende interim measures nu, ondanks dat het 'slechts' om een voorlopig oordeel gaat, aan deze measures waarde dient te worden gehecht en op de vragen die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) heeft gesteld aan de Italiaanse autoriteiten. Daarnaast is van belang dat eiseres haar zussen hier wonen en in het kader daarvan heeft eiseres een beroep gedaan op artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.5 De rechtbank overweegt als volgt.

In zijn algemeenheid mag verweerder ten opzichte van Italië uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het is aan eiseres om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Italië anders is.

Eiseres is hierin niet geslaagd. Met de enkele stelling dat de Italiaanse autoriteiten zich niet houden aan de diverse internationale afspraken betreffende de asielprocedure, is door eiseres niet aannemelijk gemaakt dat er concrete aanwijzingen bestaan dat Italië de op dat land rustende verdragsverplichtingen jegens haar niet zal nakomen.

AWB 09/36859

blad 3/4

Uit de aangehaalde uitspraken, blijkt dit evenmin. De rechtbank volgt verweerder in zijn standpunt dat de door eiseres aangehaalde informatie (deels) gedateerd is en ziet op de algemene situatie van asielzoekers in Italië en niet op eiseres haar persoonlijke ervaringen aldaar. Dat er geen informatie is dat de situatie in Italië inmiddels verbeterd is, maakt dit niet anders. Een beroep op de algemene informatie faalt.

Bij de gronden heeft eiseres informatie van Save the Children Italië van 16 oktober 2009 overgelegd, waaruit -kort gezegd- volgt dat deze organisatie van mening is dat de Nederlandse autoriteiten duidelijk dienen te krijgen waar en hoe eiseres in Italië zal worden opgevangen. Wat opvalt is dat eiseres niet bij het aanmeldcentrum in Lampedusa is geregistreerd. Eiseres is van mening dat zij niet aan Italië kan worden overgedragen als niet duidelijk is waar en hoe zij zal worden opgevangen en als vaststaat dat de kwaliteit van de opvang voldoet aan onder meer het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK). De rechtbank volgt het betoog van eiseres niet, nu uit deze informatie niet blijkt dat in Italië geen voorzieningen voor eiseres zouden kunnen worden getroffen. De rechter verwijst hierbij naar rechtsoverweging 2.3.1 van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 oktober 2009 (LJN: BK 2240).

Het gegeven dat de president van het EHRM interim measures heeft getroffen op verzoek van vreemdelingen, die door verschillende lidstaten op grond van Vo 343/2003 zouden worden overgedragen aan Italië, brengt de rechtbank niet tot een ander oordeel. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat de interim measures zonder nadere motivering zijn getroffen en reeds daarom geen concreet aanknopingspunt in vorenbedoelde zin bieden. De rechtbank merkt hierbij nog op, dat de president van het EHRM in een interim measure geen voorlopig oordeel over de zaak geeft, doch slechts een ordemaatregel treft. De omstandigheid dat het EHRM op 18 november 2009 vragen heeft gesteld aan de Italiaanse autoriteiten brengt de rechtbank evenmin tot een ander oordeel.

2.6 Het beroep op het bepaalde in artikel 8 EVRM faalt. Voor een beroep op dit artikel dient een reguliere aanvraag te worden ingediend.

2.7 Eiseres heeft een beroep gedaan op artikel 6 en 15 Vo 343/2003. Eiseres volgt verweerder niet in zijn stelling dat zij niet afhankelijk zou zijn van haar in Nederland verblijvende zussen en dat het beroep op artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15, tweede lid, Vo 343/2003 niet kan slagen. Het feit dat zij minderjarig is maakt haar immers per definitie afhankelijk. Ook het beroep op artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15, derde lid, Vo 343/2003 kan volgens verweerder niet slagen. Het is voor eiseres niet duidelijk waarom verweerder een hereniging in met familie, alwaar er sprake is van een oorlogssituatie, prefereert boven een hereniging met haar zussen in Nederland. Terugkeer naar Somalië is niet in het belang van eiseres. Eiseres verwijst hierbij naar het ambtsbericht Somalië van 19 oktober 2009.

2.8 De rechtbank overweegt voor wat betreft het beroep op artikel 6 Vo 343/2003 dat uit het systeem van Vo 343/2003 volgt dat de artikelen uit hoofdstuk III van de Vo 343/2003, waartoe artikel 6 behoort, alleen van toepassing zijn in de situatie waarin sprake is van overname. Nu in het onderhavige geval sprake is van terugname, faalt het betoog.

AWB 09/36859

blad 4/4

Voor wat betreft eiseres beroep op artikel 15 Vo 343/2003 overweegt de rechtbank als volgt. In paragraaf C3/2.3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is vermeld dat hereniging van gezinsleden en andere afhankelijke familieleden in de zin van Vo 343/2003 alleen van toepassing is op asielzoekers. De rechtbank is van oordeel dat gelet op het doel en de strekking van Vo 343/2003 dit beleid niet als onredelijk kan worden aangemerkt.

Nu de in Nederland verblijvende zussen van eiseres geen asielzoeker (meer) zijn, faalt het beroep op artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15 Vo 343/2003. Immers heeft zus een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en is zus genaturaliseerd.

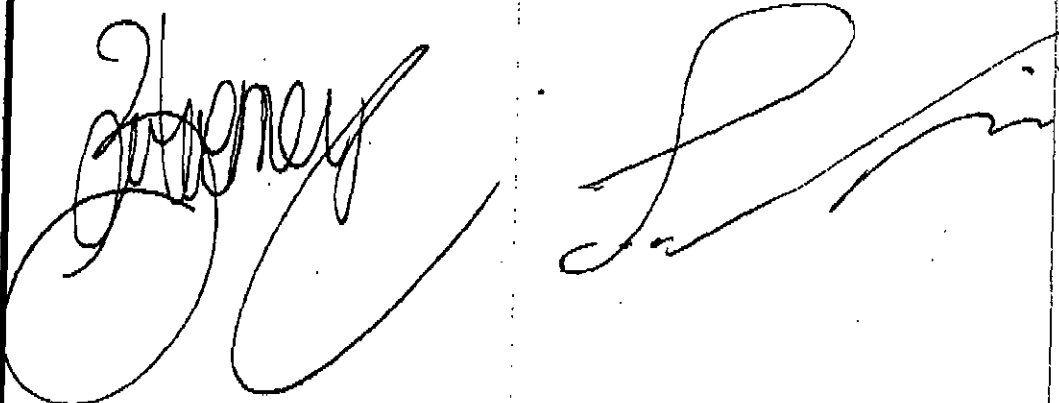
2.9 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.G. Wijma, als rechter, en door deze en D.K. Bloemers als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op **23 FEB. 2010**

Afschrift verzonden op: **23 FEB. 2010**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHEID CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
 mr R.G.H.M. de Glas
 mr F.G.W.M. Huijbers
 mr S.T.W. Verhaag
 mr D.W. Beemers
 mw mr S. van Oers
 mw mr Z. Charrat

Postbus 1017
 6501 BA Nijmegen
 Tel.: 024-323 8814
 Fax: 024-360 5460

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10. MRT 2010	
ZAAKNR. 201002360	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per fax: 070-3651380

Nijmegen, 10 maart 2010

ons kenmerk : 023709D

uw kenmerk :

justitie kenmerk :

inzake :

geboren op
 te

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Appellante is mevrouw die op te
 geboren is en thans te woont op het adres
 Appellante heeft de Somalische nationaliteit.

Appellante kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten, Berg en Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat mr. D.W. Beemers, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig zal optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in te dienen.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 23 februari 2010 (AWB 09/36859) en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger beroep. De bestreden uitspraak gaat hier in kopie bij.

Grievens

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 van pagina's 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"In zijn algemeenheid mag verweerder ten opzichte van Italië uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het is aan eiseres om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Italië anders is.

Eiseres is hierin niet geslaagd. Met de enkele stelling dat de Italiaanse autoriteiten zich niet houden aan de diverse internationale afspraken betreffende de asielprocedure, is door eiseres niet aannemelijk gemaakt dat er concrete aanwijzingen bestaan dat Italië de op dat land rustende verdragsverplichtingen jegens haar niet zal nakomen.

Uit de aangehaalde uitspraken, blijkt dit evenmin. De rechtbank volgt verweerder in zijn standpunt dat de door eiseres aangehaalde informatie (deels) gedateerd is en ziet op de algemene situatie van asielzoekers in Italië en niet op eiseres haar persoonlijke ervaringen aldaar. Dat er geen informatie is dat de situatie verbeterd is, maakt dit niet anders. Een beroep op de algemene informatie faalt.

Toelichting

Appellante stelt zich op het standpunt dat ook informatie over de algemene situatie van asielzoekers in Italië aanleiding kan vormen om niet langer uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Gelet op de overgelegde informatie en de verwijzing naar de interim measures heeft appellante aannemelijk gemaakt dat zich in haar zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door Italië van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

Dergelijke feiten en omstandigheden behoeven niet uitsluitend te zijn gelegen in op appellante toegespitste stukken. Ook gegevens uit meer algemene stukken waaruit voldoende duidelijke conclusies kunnen worden getrokken omtrent hetgeen appellante, gelet op de relevante feiten en omstandigheden, te wachten staat kunnen als dergelijke feiten en omstandigheden gelden.

Er ontstaat een omslagpunt in de bewijslast, als gevolg waarvan van verweerder kan en mag worden verwacht dat de door de appellante naar voren gebrachte informatie en de door hem daaraan verbonden conclusie gemotiveerd en voldoende onderbouwd wordt weerlegd. Dit is in deze zaak niet gebeurd.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Bij de gronden heeft eiseres informatie van Save the Children overgelegd, waaruit –kort gezegd- volgt dat deze organisatie van mening is dat de Nederlandse autoriteiten duidelijk dienen te krijgen waar en hoe eiseres in Italië zal worden opgevangen. Wat opvalt is dat eiseres niet bij het aanmeldcentrum Lampedusa is geregistreerd. Eiseres is van mening dat zij niet in Italië kan worden overgedragen als niet duidelijk is waar en hoe zij zal worden opgevangen en als vaststaat dat de kwaliteit van de opvang voldoet aan onder meer het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK). De rechtbank volgt het betoog van eiseres niet, nu uit deze informatie niet blijkt dat in Italië geen voorzieningen voor eiseres zouden kunnen worden getroffen. De rechter verwijst hierbij naar rechtsoverweging 2.3.1 van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 oktober 2009 (LJN: BK 2240)".

Toelichting

Minderjarigen vormen een kwetsbare groep. De beoordeling van de uitzetting van minderjarigen dient, mede in het licht van het IVRK, met extra waarborgen en zorgvuldigheid omgeven te zijn. De rechtbank heeft dit miskend door op dit punt slechts te overwegen dat uit de overgelegde informatie niet blijkt dat er in Italië geen voorzieningen voor appellante zouden kunnen worden getroffen.

Uit de notitie van Save The Children van 14 december 2009 blijkt dat deze organisatie bezwaar maakt tegen het terugsturen van minderjarige asielzoekers naar Italië omdat dit in strijd is met het IVRK. Appellante is van mening dat gelet op de overgelegde informatie waaruit blijkt dat het onduidelijk is of er opvang wordt verleend en als dit het geval is de opvangvoorzieningen niet adequaat zijn voor minderjarigen, uitzetting tevens in strijd is met artikel 3 EVRM. Hierbij is tevens relevant dat appellante aangeeft als meerderjarige geregistreerd te staan in Italië, hetgeen betekent dat zij in het geheel geen aanspraak kan maken op opvang en op straat zal belanden.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

Het gegeven dat de president van het EHRM interim measures heeft getroffen op verzoek van vreemdelingen, die door verschillende lidstaten op grond van Vo 343/2003 zouden worden overgedragen aan Italië, brengt de rechtbank niet tot een ander oordeel. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat de interim measures zonder nadere motivering zijn getroffen en reeds daarom geen concreet aanknopingspunt in vorenbedoelde zin bieden. De rechtbank merkt hierbij nog op, dat de president van het

EHRM in een interim measure geen voorlopig oordeel over de zaak geeft, doch slechts een ordemaatregel treft. De omstandigheid dat het EHRM op 18 november 2009 vragen heeft gesteld aan de Italiaanse autoriteiten brengt de rechtbank evenmin tot een ander oordeel.

Toelichting

Appellante is van mening dat uit het feit dat de president van het EHRM aanleiding heeft gezien in deze zaken vragen te stellen volgt dat de president van het EHRM in ieder geval twijfels heeft omtrent het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten aanzien van Italië en de naleving van het EVRM door dit land. Zowel dit feit als de omstandigheid dat in vergelijkbare zaken diverse interim measures zijn getroffen, vormt een concrete aanwijzing dat Italië zich niet houdt aan de op dat land rustende verdragsverplichtingen. Ten onrechte heeft de rechtbank de door de president van het EHRM gestelde vragen en getroffen interim measures terzijde geschoven.

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat verweerder zonder nader onderzoek mocht aannemen dat er op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van mag worden uitgegaan dat Italië zijn verdragsverplichtingen jegens appellante zal nakomen.

REDENEN, waarom appellante U verzoekt haar beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 23 februari 2010 gegrond te verklaren en de uitspraak te vernietigen.

gemaakt door

D. W. Beemers

Bijlage: - uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle
d.d. 23 februari 2010